

Posudek bakalářské práce Alžběty Švecové *Poezie jako riziko a odvaha*

Bakalářská práce Alžběty Švecové se soustředí na analýzu literárněhistorického kontextu české poezie zvláště na přelomu 20. a 30. let 20. století. Reflektuje zejména prožitek zkušenosti Velké války, který jako by s odstupem, „dodatečně“ přiměl mnohé generačně spřízněné slovesné tvůrce reflektovat tíži a temnou nesamozřejmost života. Pozornost věnuje rovněž generační diskusi, kterou rozpoutala série článků Jindřicha Štyrského na sklonku 20. let, v níž se odráží mnohé otazníky, ale také výzvy a rozpaky generace básníků zrajících v průběhu 20. let. Na pozadí těchto širších, bohužel na poměrně omezeném množství soudobé pramenné literatury (své historické výsledky staví v podstatě zejména na literárněhistorických syntézách, s nimiž ovšem pracuje jako s pramenným materiálem – častý úkrok prací typu bakalářských), pak autorka zaměřuje svoji pozornost na analýzu tří básnických děl – Františka Halase, Vladimíra Holana a Josefa Hory, kde zkoumá zvláště snahu zaměřit se na slovo jako takové, ověřit jedinečnou platnost slova, při vědomí vši jeho relativnosti a unikavosti. A zvláště na skutečnost a otázku, která prostupuje díly těchto tvůrců, jak pomocí tak křehkého, nejistého a znejistělého prostředku, který je slovo, vyslovit žádoucí odpovědi na základní otázky života a smrti, které – zdá se tehdy – jako jediné přísluší skutečnému smyslu slovesného umění. Tyto analýzy představují autorku jako citlivou čtenářku poezie; jejich relevantnost a důležitost by jistě vzrostla, pokud by autorka více reflektovala dobový historický kontext, vedla dialog s dobovými kritickými reflexemi (staví-li svoji práci jako literárněhistorickou), které prohlubují autenticitu našeho aktuálního čtenářského výkonu – tato metodologická perspektiva, pro charakter práce zásadní, bohužel v práci absentuje.

Z pohledu oponenta práce mohu konstatovat: Cíl práce, její účel a směřování jsou v bakalářské práci Alžběty Švecové formulovány v podstatě zřetelně. Tématu by se Alžběta Švecová – jak bylo řečeno – mohla dotýkat více (staví-li svoji práci jako primárně literárněhistorickou) v souvislosti s dobovou oborovou diskusí, resp. šířeji se opírat o současné literárněhistorické reflexe. Zvolená metodologická perspektiva – tedy literárněhistorická –, se

bohužel míjí s charakterem zvoleného materiálu a postupem v jeho uchopení. Postup výkladu je zřetelný. Autorka usiluje o vlastní, byť často kompilativně založený výklad pojednávaných obecnějších problémů.

Text práce je zřetelně a soudržně strukturován, vykazuje patřičné a jednotné provedení citací i soupisů literatury. Jazyková stránka projevu vykazuje schopnost zvládnout základní konvence vědeckého psaní. Text je v zásadě prost pravopisných nedostatků.

Bakalářská práce Alžběty Švecové *Poezie jako riziko a odvaha* splňuje podmínky kladené na tento typ závěrečných prací. Doporučuji ji k obhajobě a vzhledem k výše uvedenému navrhuji klasifikaci **velmi dobře – dobře**, a to podle výsledku obhajoby.

Praha, 26. 8. 2024

doc. PhDr. Jan Wiendl, Ph.D.